

Fredag d. 16. Juni.**Distrikterne holder Møde.**

Det kneb med at skaffe den fornødne Plads til, at 8 store Møder kunde holdes uafhængig af hverandre. Dette var det *eneste* Punkt, hvor det glippede for for den ellers i enhver Henseende ideelt indrettede Forsamlingsbygning.

Navnlig i Retning af Lokalernes *Properhed* ønsker vi at komplimentere de dygtige Værtsfolk. (Vi har *nogen* Erfaring i, hvor lidt propre Mødelokaler kan være).

Til Repræsentanter i Fællesstyrelsen for Distrikterne valgte:

Nordjydske Dis.: Ingeborg Tolderlund, Thisted. (Sup. Mette Nielsen Aabybro).

Østjydske: Petrea Holt, Aalborg. (Sup. Christine Jensen-Storch, Aalborg).

Vestjydske: Karen Johansen, Holstebro. (Sup.: Anna Olesen, Struer).

Midtjydske: Charlotte Moestrup, Aarhus. (Sup.: Thora Skakke, Odder).

Sydjydske: Helen Clay-Pedersen, Kolding. (Sup.: Karen Berleme-Nix, Fredericia).

Fyn: Marie Riising-Rasmussen, Odense. (Sup.: Elise Bjerre, Kerteminde).

Sjælland: Elisa Petersen, Næstved. (Sup.: Elisabeth Kemp, Hillerød).

Lolland-Falster: Oline Olsen, Nykøbing F. (Sup.: Marie Larsen, Nykøbing F.).

Paa Slaget 11 ringede Dagens Ordstyrer, *Petrine Jensen* sammen og gav Ordet til *Ulrikke Mathiesen*, København, der indledede Københavns Kredsens Forslag om

Kvindens Optagelse i Prisreguleringskommissionen.

Ulrikke Mathiesen: Som en af dem, der i høj Grad har følt Trykket af disse Tiders Vanskeligheder for Husmødre og Nødvendigheden af de Foranstaltninger, som disse særlige Forhold kræver, har jeg bragt Spørgsmaalet: „Kvinder i Prisreguleringskommissionen“ frem i Københavnskredsen.

Skønt vi hverken har Krig eller Misvækst her i Landet, er vore Fødevarer steget gennemgaaende med 35 Procent efter Opgørelse fra Statistisk Bureau, altsaa saaledes, at for de smaa Hjem med under 2000 Kr. Aarsindtægt er Udgiften steget med 500 Kr. aarlig de sidste 2 Aar. De, der

lider mest under Dyrtiden, er Kvinder og Børn. Det er en Kunst at være Husmoder i disse Tider. Selv om Mand og Børn bliver nogenlunde mætte, halvsulter Moderen i altfor mange smaa Hjem.

I „Statistiske Efterretninger“ offentliggøres der med Mellemrum Lister over Dagspriser paa Fødevarer. Paa følgende Fødevarer er der sat Maksimalpris, og da de netop bruges i de smaa Hjem, er det beklageligt, at de ikke findes paa Markedet: Svinehoved, Grisetæer, Nyre, Hjerter, Smaakød. Der er dog baade Hoved, Tæer, Hjerter og Nyre paa en Gris, det maa altsaa forsvinde ad Omveje, siden det ikke er i Handelen. Af Fedt kan man kun faa krydret Fedt, men ikke Flommefedt, som er 40 Øre billigere pr. kg. Hestekød kan faas, men det er steget til over det dobbelte. Af Fisk er Sild og Torsk ogsaa fordyret, Sild koster 11 Øre Stykket, Torsk 95 Øre pr. kg, saltet Sild 20 à 25 Øre pr. Stk. Rugbrød er steget med 15 à 20 Øre pr. 4 kg. Kartofler koster 16 Øre pr. kg, Løg 3 Kr. pr. kg, Margarine er steget til 1,82 pr. kg.

Men det, som gaar mest ud over smaa Børn, er Mælkens Fordyrelse, før 17 Øre nu 24 à 25 Øre Literen. Børn faar i mange Tilfælde skummet Mælk med ringere Næringsindhold, 1 Liter skummet Mælk koster 14 Øre.

Er der nu intet gjort for at bøde paa dette? Jo adskilligt. Regeringen har nedsat en Prisreguleringskommission, som har Magt til at fastsætte Maksimalpriser paa vort Forbrug, men den bestaar udelukkende af Mænd. Jeg skal ikke komme ind paa at kritisere Kommissionens Foranstaltninger. Den staar sikkert overfor store Vanskeligheder; men jeg skal blot hævde, at da dens Bestemmelse i saa høj Grad griber ind i Hjemmets Interesser, saa bør der ogsaa være Kvinder i Prisreguleringskommissionen.

For os, som i de mange Aar har kæmpet for Kvinders Ret og Ligestilhed med Mænd, er det en Skuffelse, at Kvinder er udelukket; naar vi har krævet Ret for os og vore Børn, har man Gang paa Gang slynget os i Møde: „Bliv hjemme og pas din Gryde“, men nu, der skal tages Bestemmelse om, at faa Mad i Gryden, kan Mænd saa udmærket tage Bestemmelse alene.

Dernæst har humane Arbejdsgivere givet Dyrtidstillæg. Staten støtter Kommunen med Børnebespisning; Mælkebiller uddøles; Hjælpekasser,

Menighedsplejerne, Fagforeningerne giver Hjælp, men der er altid skjult Nød, som i disse Tider er dobbelt tung.

Det er ikke min Mening, at de, der producerer vort Forbrug, ikke skal have Fortjeneste paa deres Frembringelser, hvad enten det er Landmænd, Gartnere, Fiskere o. s. v., de skal selvfølgelig have en Fortjeneste saa de kan staa sig ved deres Produktion og lønne deres Medhjælpere, men det synes mig, der er Grund til at fælde Dom over dem som opskruer Prisen og kun paa Papiret er et Led i Omsætningen.

For et Aar siden fik jeg at vide, at et Medlem af Prisreguleringskommissionen havde udtalt: „Vort Arbejde i Kommissionen maa være tilfredsstillende, der er ingen Husmoder, som klager.“ Vi var saa en Kreds af Kvinder, der indsendte en Klage til Justitsministeren over Mangel paa billige Fødevarer.

Jeg har i denne Indledning ønsket at fremhæve:

At der maa Kvinder i Prisreguleringskommissionen.

Naar Kommissionen fastsætter Maksimalpriser paa Fødevarer, maa den ogsaa sørge for, at Varerne findes i Detailhandel.

At Kvinder og Børn lider mest under Dyrtiden.

Den Diskussion der paafulgte var livlig, men gav ikke noget særligt Nyt, hvorfor vi af Pladshensyn skal indskrænke os til at anføre den Resolution, som Diskussionen resulterede i.

Resolution:

Danske Kvindesamfunds Fællesmøde d. 16. Juni 1916 udtaler, at Husmødre som Forbrugere bør være repræsenteret i Prisreguleringskommissionen.

Kl. 2 afholdtes offentligt Forhandlingsmøde om:

Lige Løn for lige Arbejde.

Spørgsmaalet indlededes af Hr. cand. polit. *Helge Smith*, Kbhvn. Hans Foredrag vil efter Manuskriptet blive aftrykt i et af de allerførste Numre af „Kv. og Samf.“ Den efter Foredraget førte Diskussion vil følge med Foredraget.